

да пострадае и умре, и послѣ да възкръсне. Той тъй сжщо казвалъ за послѣдователи-тъ си, че трѣбало да отхвърлятъ отъ себе си сичко земно и да го послѣдуютъ, т. е. за упазваніе на вѣра-та си въ него, челоувѣ-цы-тъ трѣбало да сж готовы — да сж лишѣтъ отъ сичко и сичко да претърпѣтъ.

За да ся неуплашатъ ученицы-тъ кога-то страдае, и за да ги утвърди въ надежда-та: показалъ на нѣколко отъ тѣхъ своѣ-тъ славѣ.

Веднѣжъ, кога-то ся молялъ въ горѣ-тъ, лице-то му свѣтнало като слънце, дрехѣ-тъ му побѣлѣла като снѣгъ, явили му ся Моисей и Илія, свѣтлъ облакъ осѣнилъ него и онѣзи отъ Апостолы-тъ които ся случили при него, и чулъ ся гласъ отъ Бога Отца: *Сей есть сынъ мой възлюбленный, того послушайте.*

Свидѣтели на това славно *преображеніе* быле апостоли-тъ—Петръ, Іаковъ и Іоанъ.

Лазарево Воскръсеніе.

Отъ чюдеса-та кои направилъ Іис. Хр. преди